

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Bedring

Citation: Richardt, Chr.: "Bedring", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 230.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt03-shoot-workid83659/facsimile.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

Ak, Sejren var en Skuffelse —
i Hullet blev en Puffelse!
Gildet, det gik reent i Vasken —
ingen Skaaler, ingen Gnasken!
Ingen lækker Frikadelle!
Kun en artig Musefælde!

V.

I Bedring.

Saa, nu kom *Inger* op igjen,
skjøndt kun til Lænestolen;
men dér vil hele Huset hen,
og Vennerne fra Skolen.
Til Bedstemoders Kræmmerhus
forventningsfuld hun skotter —
det er vist ingen lille Mus,
men Kirsebær og Godter!

Og Øjet bliver blankere
for hver en Dag der kommer;
og Væksten bliver rankere,
hun voxer flere Tommer!
Og Kinden bliver blødere,
med Smilet atter hjemme;
og Munden bliver rødere,
og faaer sin gamle Stemme.

Det er som Alt blev nyt igjen,
ja som ved Foraarstide,
naar Solen, alle Smaafolks Ven,
har atter Straaler blide!
Men Moder staar bag *Ingers* Stol
og takker Gud saa stille,
at hun beholdt *sin* lille Sol,
som næsten slukkes vilde.

VI.

Vinde Garn!

Hvis Peter ej som et artigt Barn
vil hjælpe Moster med hendes Garn,
siger Peters gamle Tante Dorthe —
ja saa faaer Peter vist ingen Skjorte,
for det skal Garnet just bruges til
— nu kan han gjøre som selv han vil.

Men det er slet ikke kjedeligt,
at see, hvor Garnet bli'er redeligt;
og Peter arbejder som et Stempel,
enhver Maskine til godt Exempel!
Han løfter Albuen skiftevis,
og drejer Hænderne højst præcis —
ja holder Garnet, mens Tante vinder,
og vinder Tante, mens Garnet rinder,
saa mellem *de* To man aldrig meer
den mindste Kurre paa Traaden seer.